

Verslag leesclub 'Vrouwen van Nu', 16-3-2015, thv An van Wieringen
Aanwezig waren: Ria, Erica, Nan, Marijke, Leny, Gerda, Marja, Joke en An. Afwezig was Greet. We bespraken het boek

Kaas van Willem Elsschot, 1^e uitgave 1933.

De schrijver Alphonsus Josephus de Ridder gebruikte het pseudoniem Elsschot. Hij werd geboren 7-5-1882 te Antwerpen, als 8^e kind in een gezin van 9. Zijn vader was bakker.

Vier jaar zat hij op het Atheneum, twee keer in dezelfde klas. Zijn leraar Nederlands bracht hem daar de belangstelling bij voor de literatuur.

Toen hij 20 jaar was werd hij, nog ongetrouwd, vader van een zoon. Pas in 1908 trouwde hij met de moeder, waarna zij nog eens 5 kinderen kregen. Ida was de jongste. Zij heeft veel gedaan voor de nalatenschap van haar vader. Hij woonde en werkte in Parijs, Rotterdam, Brussel, maar kwam later terug naar Antwerpen. Omdat hij zich richtte op reclame, verdiende hij veel, kon een eigen huis kopen.

Zijn meest vruchtbare periode was in de 30er en 40-er jaren. Toch heeft hij alles bij elkaar maar ruim 800 bladzijden geschreven. In 1951 kreeg hij de Constantijn Huygens prijs voor zijn gehele oeuvre.

Hij overleed 31-5-1960. 20 uur na hem overleed zijn vrouw. Zij zijn samen begraven in het Erepark Schoonselhoven te Antwerpen. Aldaar op het Mechelse Plein staat een standbeeld van Elsschot.

Korte inhoud van het boek

Kaas vertelt de lotgevallen van de ambtenaar Laarmans, werkzaam bij de General Marine and Shipping Company, die een nieuw leven wil beginnen als agent van een kaasimport-firma.

Willem Elsschot had een eigen stijl, zakelijk, hij laat handelingen voelen, beschrijft ze niet, hij gebruikte beeldspraak, schreef Nederlands, nauwelijks Vlaams, stond alleen in het literaire landschap. Zijn boeken verkochten aanvankelijk nauwelijks. Van het boek Lijmen bleek naderhand een hele voorraad te staan op de zolder van het huis. Daarom is het begrijpelijk dat de kaas, die Laarmans niet kon verkopen, gelezen moet worden als een metafoor voor zijn boeken.

Het boek is eigenlijk een brievenboek, met Je gericht aan de lezer. Het is eerder een roman dan een novelle(dun, net 100 blz.) omdat Laarmans wel een ontwikkeling doormaakt, zij het dat hij terugkomt bij af dwz. weer zijn oude werk hervat. Door overdrijving en onverwachte zinswendingen weeft Elsschot humor door het verhaal, ondanks de tragische figuur van Laarmans, die streeft naar aanzien en erkenning.

Het thema is de gedachtegang van een gevoelig mens, die botst met de werkelijkheid

Wat wij ervan vonden. De meeste van ons hebben genoten van het verhaal, hoewel sommige de tragi-komedie meer waardeerden dan de anderen. We vonden het humoristisch en spannend.

Marijke Buiel van Eck